

gaar, som først bliver statsansat fra 1. Januar, hvis Lovforslaget gennemføres, har man ikke ment at kunne give Lovforslaget tilbagevirkende Kraft, hvilket ogsaa vilde være uhørt overfor et Personale, som ingen Sinde før har været i Statens Tjeneste, men man foreslaar, at den Dyrtidshjælp, som i Form af et Tilskud til Kontorholdsvederlaget blev givet ved en Lov af 21. December i Fjor, og som skulde repræsentere Dyrtidshjælpen for hele Finansaaaret, kommer til Udbetaling helt for de $\frac{3}{4}$ Aar, fra 1. April 1919 til 1. Januar 1920.

Dette Lovforslags Udgift vil blive 819 000 Kr., men paa Grund af de Indtægter, der tilfalder Statskassen gennem Lovforslagets Bestemmelser og Ændringerne i den nugældende Stempelpapirsordning, og paa Grund af, at uvisse Indtægter, som tidligere tilfaldt Amsforvalterne, nu tilfalder Statskassen, indskrænkes dette Beløb til 131 500 Kr., og det er ud fra den Betragtning — man vil finde Enkeltighederne om dette i Udvalgets Betænkning — at jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Ting. Udgiften synes altsaa stor, men er i Virkeligheden mindre, end den synes, og selve Lovforslaget er en Art Konsekvens, det kan ikke nægtes, af den Tjenestemandsløvslov, der er blevet gennemført.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker*. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort Rede for den gældende Lovs Tilblivelseshistorie, som jo strækker sig over flere Aar. Den nuværende Lov er af 29. April 1913, idet der dog ved Loven af 4. Marts 1918 er gjort enkelte Ændringer i den under Hensyn til den allerede da paabegyndte Forandring i Pengenes Værdi. Samtidig foretog man saa visse andre Ændringer, navnlig en gaaende ud paa, at Understøttelse til en Enkes Barn kunde fortsættes, efter at Moderen var død, og at der ogsaa kunde ydes Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd, forsaavidt henholdsvis Moderen og Faderen var døde, og Understøttelsen ikke i Forvejen var traadt i Kraft. Ved den midlertidige Lov af 4. Marts 1918 blev der foretaget Ændringer i den Indtægtsgrænse, som berettigede til Modtagelse af Understøttelse til Barnet, og endvidere for Kalenderaarene 1918 og 1919 en Forhøjelse af selve Understøttelsesbeløbet. Heraf fremgaar, at med Ud-

gangen af indeværende Aar vil Loven for dette sidste Punkts Vedkommende falde tilbage til Hovedloven af 1913 og yde en Understøttelse, som efter Pengenes nuværende Værdi maa anses for at være meget for lav.

Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte, gaar ud paa en fuldkommen Revision af Loven af 1913. Det foreslaar at forandre Størrelsen af de Pengebeløb, som findes i Loven, under Hensyn til Pengenes nuværende Værdi. Det foreslaas derfor, at det Formuebeløb, som er det højeste, vedkommende maa have for at opnaa Understøttelse, forhøjes til 8 000 Kr. med Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar. Indtægtsbeløbet forhøjes paa samme Maade til henholdsvis 1 800 Kr. i Hovedstaden, 1 600 Kr. i Købstæderne og de bymæssigt bebyggede Landkommuner og 1 400 Kr. i Landkommunerne med et Tillæg af 200 Kr. for hvert Barn. Det sidste er en Fordobling af det nuværende Tal, det andet en Forandring ogsaa under Hensyn til Stedet.

Endvidere foreslaas det at forhøje Understøttelsen og at dele Understøttelsesbeløbene i to Grupper under Hensyn til, om de ydes i Hovedstaden eller i andre Kommuner. Understøttelsen foreslaas i Hovedstaden sat til 300 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 4 Aar, 240 Kr., indtil det er fyldt 12 Aar, og 180 Kr., indtil det er fyldt 14 Aar. I alle andre Kommuner bliver de tre Tal henholdsvis 240, 180 og 120 Kr.

Endvidere foreslaas det nu, hvad der i Virkeligheden i alle de Lovforslag, der har foreligget om dette Spørgsmaal, har været tilstræbt, at stille Enkemænds Børn lige med Enkers Børn, idet det maa erkendes, at en Enkemand, hvis Hjem opløses ved Hustruens Død, vil være saa vanskeligt stillet med Hensyn til Børnene, at det ikke vil være rigtigt at stille disse ugunstigere end Enkers Børn.

Med Hensyn til Understøttelsen vil det, da den nu deles i to Grupper: Understøttelser ydede henholdsvis i Hovedstaden og udenfor denne, være nødvendigt at fastsætte, at det er Barnets Opholdssted, der bestemmer Understøttelsens Størrelse, dog saaledes, at ingen Moder eller Fader ved at flytte Barnet til en Kommune, hvor Understøttelsen er større end paa hendes eller hans eget Opholdssted, vil kunne faa en forøget Understøttelse til Barnet, idet dette let vilde kunne føre til Misbrug. Men hvis en Moder eller Fader til et